

OBUDZAĆ (3) *vb impf*

o jasne.

[*inf* obudzać.] ◊ *praes* 1 sg obudzam (1). ◊ 3 sg obudzà (1). ◊ [3 *pl* obudzają.] ◊ *imp* 2 *pl* obudzajcie (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. s.v. obudzić.

1. *Budzić ze snu; expergere Mącz, Cn; excitare aliquem e(x) a. de somno, excitare cubilibus a. dormientem, suscitare e quiete, exsuscitare quietum, expergefacere aliquem, expergificare Cn [w tym: kogo (2)] (3) : Expergo, Obudzam/ Zbudzam. Mącz 111c; [Volck Nnn4v].*

Zwrot: »ku pracy obudzać« (1): Ieſth [jaskółka] też pthaſzek czuyny, Bo iako ſkoro ſwitać poczyna/ tedy ona ſpiewa/ A ludziewu pracy obudzają. FalZioł IV 24d.

Szereg: »nie obudzać, ani przekażać« (1): O corki Ierozolimſkie/ poprzyſięgam was przez łárny y przez łanie polne/ nie obudzaycież áni przekażaycie namilſzey moiey [si suscitaveritis et si ewigilare facetitis amorem]/ áż łamá záchce. BibRadz Cant 2/7.

[*Przen [co komu]: A niewdzięcznikóm obudzaią pámięć dáry/ gdy fie o nie oćieraią SenekaGórn 54 (Linde s.v. obudzić).*]

2. [*Wzbudzać w kim zainteresowanie, zachęcać [do czego]: Miſtrzynya na tho vyſſadzona aby panny mlode Novicziufzki vczela vedla zachovania zakonnego, do koſcziola obudacz [!]. StatNorb 171, 151.*]

Synonim: ocucać.

Formacje współrdzenne cf BUDZIĆ.